

У процесі естетичного виховання важливо навчити учнів розуміти й сприймати красу. Спостерігаючи прекрасне, людина не може бути байдужою, вона переживає, відчуваючи любов або ненависть до спостережуваного. Тому важливо щоб діти вміли розрізнати справді красиве і потворне.

Під час естетичного сприймання виникають певні емоції, тому виховання має створювати сприятливі для формування емоційної сфери учнів умови, адже багатство емоційної сфери людини свідчить про її духовне багатство.

До основних факторів естетичного виховання людини в розвиненому суспільстві належить виховання: у праці та інших видах людської діяльності; під впливом навколишнього предметного середовища; через вплив творів мистецтва; в ході занять художньою самодіяльністю; теоретичне естетичне виховання.

Усі чинники естетичного виховання органічно взаємодіють між собою. Особливо важливим є розвинути прагнення людини до підвищення своєї естетичної та художньої культури, стимулювати її потребу в безперервному глибокому та різнобічному самоосвіті та самовихованні. Рівень культури залежить від ступеня естетичної активності самої особистості, а всі фактори спрямовані саме на те, щоб її розвивати й стимулювати. Розвивається не тільки логічне, а й асоціативно-образне мислення.

Завданням естетичного виховання є не тільки розширення художнього сприймання, списку прочитаних книг, почутих музичних творів, а й організації власних почуттів, духовного зростання особистості, регуляція і корекція поведінки. Естетичне виховання проникає в усі сфери життя, воно забезпечується всіма ланками виховання і використовує багатство і різноманітність його засобів.

Отже, перед сучасною школою стоїть проблема пошуку нових шляхів активізації і розвитку естетичного на особистість школяра.

Виходячи з викладеного, можна зробити такі висновки:

- кращі твори музики, живопису, літератури розвивають почуття прекрасного, формують високі естетичні смаки, вміння розуміти і цінувати мистецтво;
- важливим чинником розвитку естетичних почуттів школярів вважається формування емоційної культури особистості, глибокого чуттєвого осмислення дієвості слова, мистецтва, художньої спостережливості, єдності образної та емоційної пам'яті, уяви і фантазії через виховання естетичної культури;
- вироблення потреби піддавати естетичній оцінці всі аспекти життя і мистецтва, свідомо осмислювати, узагальнювати свої спостереження і досвід.

Кінцева мета естетичного виховання — формування готовності людини до естетичної діяльності як важливого компонента естетичної культури. Існують різні види такої діяльності:

- організація естетичного середовища, в якому живе, працює, вчиться, відпочиває людина;
- конкретна творча діяльність в галузі мистецтва, літератури та ін.;
- пропаганда мистецтва, естетичних ідеалів;
- естетична виразність у навчальній, виробничій, побутовій діяльності;

* виявлення естетичної культури у взаєминах із людьми.

Естетичне виховання — це процес формування цілісного сприйняття і правильного розуміння прекрасного у мистецтві та дійсності, здатність до творчого самовиявлення притаманного людині. Однак ця здатність вимагає свідомого, цілеспрямованого, планомірного і систематичного розвитку.

Важливою складовою всебічного гармонійного розвитку особистості є естетичне виховання.

Перехід до нового типу гуманістично-інноваційної освіти, що сприятиме істотному зростанню інтелектуального, культурного, духовно-морального потенціалу особистості та суспільства. В результаті цього відбудуться потужні позитивні зміни у системі матеріального виробництва та духовного відродження, структурі політичних відносин, побуті і культурі.

Система естетичного виховання будується з урахуванням принципу творчої самодіяльності учнів. Це виявляється у здатності школярів переносити вироблені творчі навички на виконання будь-якої справи.

Література

1. Національна доктрина розвитку освіти України у XXI столітті [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show>
2. Про концепцію виховання дітей та молоді у національній системі освіти: Рішення колегії М-ва освіти України від 28 лютого 1996 р. № 2/4-8 // Інформ. зб. М-ва освіти України. — 1996. — № 13.
3. Концепція художньо-естетичного виховання учнів у загальноосвітніх навчальних закладах України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://ua-info.biz/legal/basese/ua-amehyr/str5.htm>
4. Концепція естетичного виховання учнівської молоді в умовах відродження української національної культури [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://posibnyky.vntu.edu.ua/r_k/dodg.html

С.В. ЄФРЕМОВ,

кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри іноземних мов
Національного фармацевтичного університету (м. Харків, Україна)

ВПЛИВ МУЗИКИ ТА ПІСЕНЬ НА ЗНАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Музику постійно використовують на заняттях іноземних мов, тому що пісні є переважним педагогічним інструментом під час вивчення мови. Аутентичні матеріали відіграють величезну роль у процесі викладання — як під час вивчення мови, так під час знайомства вивчаючих англійську мову з культурою конкретної країни. Тому пісні дуже вкрай корисні, тому що вони презентують іншу культуру та запис таких пісень містить аутентичний голос.

Музика як і мова дуже виразна. Виразність досягається на супrasegmentному рівні, тобто інтонацією, ритмом, тоном та наголосом. Інтонація та наголос відіграють важливу роль для правильного розуміння. Під час неправильних інтонацій та наголосів співбесіднику знадобиться використовувати зусилля, щоб зрозуміти сенс висловлювання. Для носія мови цей недолік показує відсутність інстинктивного почуття мови у співрозмовника.

Під час вивчення іноземної мови перш за все людина зіткається з непорозумінням вимови. Це нагадує потік звуків, у найкращому випадку вдається розпізнати деякі знайомі слова, тому що сприйняття на слух залежить від безліч чинників таких як:

- життєвий та речовий досвід людини яка слухає його;
- вміння сконцентрувати увагу;
- ступень гостроти зору;
- зацікавленість;
- емоційного стану [1, с. 50].

Прослуховування та спів пісень впливає на декілька чинників, а саме:

1. сприяє розвитку вимови;
2. знайомить з різноманітними діалектами вивчаємої мови;
3. засвоює нову лексику;
4. закріплює минулу лексику;
5. здійснює запам'ятовування ритму, наголосу, рими та мелодії;
6. покращує сприйняття англійської мови.

Для створення умов швидкого повного розуміння англомовної пісні варто здійснити наступні дії, а саме:

- намагання розуміти текст пісні (прослуховування композиції намагаючись зрозуміти максимальну кількість слів упродовж декількох разів);
- прослуховування та читання тексту пісні (включення субтитрів — біжучий рядок, намагаючись розібрати та перекласти кожне слово);
- виписування незнайомих слів;
- прослуховування пісні без опорного тексту (прослуховування пісні дивлячись на текст, намагаючись зрозуміти кожне слово виконавця).

Робота по текстам англомовних пісень є гарним засобом вивчення нових слів, а саме:

1. читання тексту пісні декілька разів;
2. вибір слів та словосполучень для вивчення;
3. знаходження їх значення;
4. використання слів в інших контекстах.

Тексти пісень забути неможливо тому що варто використовувати деякі дії а саме:

- час від часу прослуховування однієї або іншої пісні;
- розуміння тексту;
- самостійна перевірка розуміння;
- записування тексту під час прослуховування аудіо- запису;
- зрівняння його з офіційним варіантом.

Пісні запам'ятовуються швидко тому що вони:

- поповнюють словниковий запас;
- покращують вимову;
- сприяють запам'ятовуванню фраз, використанню закінчень та допоміжних дієслів;

• корисні для здоров'я (сприяє роботі дихального апарату, екріплює стінки суглобів, продовжує життя);

• надихають людину на подальше вивчення англійської мови [2, с. 88].

Таким чином, англійські пісні відіграють одну з найголовніших ролей у вивченні англійської мови які сприяють запам'ятовуванню англійських слів, вивченню пісень завдяки аудіо- записам в інтернеті та відтворення пісні у подальшому використанні. Англійські пісні надають можливість людини отримувати додатковий словниковий запас для покращення навичок спілкування англійської мови.

Література

1. Перловская Н., Вальків О. „Вивчення англійської мови у пісенному значенні” // Мовне навчання. — 2014. — 100 с.
2. Ромашкина О. „Як навчитися читати по англійськи” // Як пісні сприяють вивченню мови. — 2016. — 99 с.

В.І. ЗУБКО,

студентка природничого факультету

Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка

НАУКОВО-МЕТОДИЧНА РОБОТА ЯК ОБ'ЄКТ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ОСВІТИ

Сучасні умови розвитку суспільства, коли держава розвиває демократичні суспільні дії, духовний простір, інтегрує до європейської спільноти, зумовлюють модифікацію освітніх парадигм, появу нових методик, технологій, інструментарію навчально-виховного процесу, переорієнтацію підходів і пріоритетів методичної та психологічної готовності педагога до реалізації завдань освітньої галузі, до життя та діяльності у швидкозмінних умовах соціокультурного життя і професійної діяльності, формуванню життєво важливих компетенцій, розвитку інформаційних і соціальних навичок. Учитель є ключовою постаттю в сучасних освітніх процесах, духовним наставником та людиною, здатною заповнити «гличик» та «запалити» вогнищ жаги до знань в учнях.

Цим зумовлено виняткове значення системи науково-методичної роботи, головна мета якої — надання реальної дієвої допомоги педагогу в розвитку професійної майстерності та активізації творчого потенціалу [1, с. 4].

У процесі методичної роботи здійснюється підвищення наукового рівня вчителя, його підготовки до засвоєння змісту нових програм і технологій їх реалізації, постійне ознайомлення з досягненнями психолого-педагогічних дисциплін і методики викладання, вивчення і впровадження у шкільну практику передового педагогічного досвіду, творче виконання перевірених рекомендацій, збагачення новими, прогресивними й досконалими методами і засобами навчання, вдосконалення навичок самоосвітньої роботи вчителя, надання йому кваліфікованої допомоги з теорії та практичної діяльності [3, с. 137].